

Målnummer: 5765-02   **Avdelning:** 2

Avgörandedatum: 2004-03-09

Rubrik: Ett beslut om återförvisning för ytterligare utredning har ansetts överklagbart, eftersom det grundats på ett principiellt ställningstagande i en sakfråga, vilket kunde komma att ligga till grund för de nya bedömningar som skulle göras med anledning av återförvisningen.

Lagrum: 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291)

Rättsfall:

REFERAT

Skattemyndigheten i Stockholm beslutade 26 maj 1998 att höja underlaget för arbetsgivaravgifter för Presstext AB (bolaget) med 4 944 kr avseende förmån av fri dagstidning. Höjningen påfördes för uppbörds månaden januari 1995. Samtidigt påfördes avgiftstillägg. Sedan bolaget överklagat skattemyndighetens beslut fann Länsrätten i Stockholms län i dom den 24 februari 2000 (mål nr 1273-99) att det för vissa av de anställda inom Mariebergskoncernen, men inte alla i den krets som fått tidningen, fick anses vara nödvändigt för utförandet av arbetet att redan på morgonen få tidningen levererad hem till sig. Det var därför nödvändigt att individualisera mottagarna och deras arbetsuppgifter för att kunna bedöma om fri tidning till bostaden utgjorde ett nödvändigt arbetsredskap eller inte. Enligt länsrättens mening kunde ställning inte tas till frågan om värdering av förmånen innan en individualiserad bedömning av behovet av fri tidning gjorts. Länsrätten upphävde därför beslutet i här aktuell del och återförvisade ärendet till skattemyndigheten, varvid bolaget borde ges möjlighet att inkomma med utredning i enlighet med det anförda. Bolaget överklagade länsrättens dom hos Kammarrätten i Stockholm, som genom beslut den 9 juni 2000 (mål nr 2991-2000) avvisade överklagandet med hänvisning till att länsrättens återförvisningsbeslut enligt 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291), FPL, inte fick överklagas.

Bolaget överklagade och yrkade att Regeringsrätten, med ändring av kammarrättens beslut, skulle förklara att länsrättens dom var överklagbar. Bolaget anförde bl.a. följande. I sak är frågan i målet om fri tidning till anställda i ett tidningsföretag utgör en skattepliktig förmån för mottagarna, varvid förmånen skall ingå i underlaget för arbetsgivaravgifter. Fri tidning till anställda i ett tidningsföretag bör utgöra en skattefri förmån för samtliga personalkategorier. Någon individualiserad bedömning av behovet av fri tidning är därför inte nödvändig. Länsrätten har funnit att en sådan bedömning bör göras och har därmed tagit ställning i målets grundläggande fråga och således i en fråga som inverkar på målets utgång. Därmed borde beslutet vara överklagbart enligt 34 § andra stycket FPL.

Skatteverket ansåg att länsrättens återförvisningsbeslut borde vara överklagbart och anförde bl.a. följande. Skattemyndighetens beslut innebar att tidningarna inte kunde utgöra arbetsredskap. Utredning om förmåner på individnivå erfordrades inte i det läget. Med länsrättens ställningstagande däremot, som innebar att tidningarna kunde vara arbetsredskap i vissa fall, krävs en individualisering av förmånerna för att avgiftsunderlaget skall kunna rätt bestämmas. Länsrätten har således inte återförvisat målet på grund av att utredningen varit undermålig i största allmänhet - i det läget är det klart att beslutet inte hade varit överklagbart. Länsrättens dom innebär tvärtom en

anvisning om i vilket avseende utredningen behöver kompletteras, eftersom det ställningstagande i sakfrågan som länsrätten intagit kräver annan utredning än den skattemyndigheten bedömt vara nödvändig för sitt beslut. Detta bör anses innefatta ett avgörande som inverkar på målets utgång.

Regeringsrätten (2004-03-09, Billum, Ersson, Dexe, Nord, Stävberg) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Enligt 34 § andra stycket FPL får talan föras mot ett beslut om återförvisning endast om beslutet innefattar avgörande av en fråga som inverkar på målets utgång.

Målet gäller i sak frågan om och, i så fall, i vilken utsträckning förmåner i form av s.k. fri tidning som bolaget har lämnat till anställda och tidigare anställda är skattepliktiga och därmed skall ingå vid beräkningen av underlaget för arbetsgivaravgifter.

Med utgångspunkt i respektive parts inställning i skattepliktsfrågan har båda parterna ansett att någon närmare utredning av omständigheterna rörande de enskilda förmånsmottagarna eller de olika personalkategorierna inte behöver göras. Länsrätten har emellertid i sina domskäl angett att det för vissa av de anställda, men inte alla i den krets som fått tidningen, får anses vara nödvändigt för utförandet av arbetet att få tidningen levererad hem till sig redan på morgonen och att det därför är nödvändigt att individualisera mottagarna och deras arbetsuppgifter för att kunna bedöma frågan om skatteplikt. Länsrätten visade målet åter till skattemyndigheten för ytterligare utredning.

Vad länsrätten anfört i sina domskäl innebär i och för sig inte att länsrätten tagit ställning beträffande förmånen till någon särskild mottagare eller grupp av mottagare. Domskälen innehåller emellertid ett principiellt ställningstagande i skattepliktsfrågan, som kan komma att läggas till grund för de nya bedömningar som skall göras i målet med anledning av återförvisningen. Länsrättens dom får därför anses innefatta ett sådant avgörande av betydelse för målets utgång som avses i 34 § andra stycket FPL. Denna bestämmelse utgör därför inget hinder mot överklagande. Bolagets yrkande skall således bifallas.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten upphäver kammarrättens beslut och visar målet åter till kammarrätten för prövning av bolagets överklagande av Länsrättens i Stockholms län dom den 24 februari 2000 i mål nr 1273-99.

Föredraget 2004-01-08, föredragande Bergquist, målnummer 5765-00

Sökord: Överklagbarhet

Litteratur:
